

Predmet: Štrpci

Ponovljeni postupak

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 5/23

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ, u vezi sa članom 22. KZ SRJ

Okrivljeni: Gojko Lukić, Duško Vasiljević i Dragana Đekić

Glavni pretres: 25. 9. 2024.

Ispitivanje svedoka Krsta Papića

Svedok optužbe Krsto Papić, u vreme kritičnog događaja, bio je komandant Prvog bataljona Višegradske brigade. Naveo je da ostaje u svemu pri iskazima koje je dao 30. 12. 2014. godine pred JTRZ, a zatim i na glavnim pretresima 30. 12. 2019. i 15. 9. 2022. Takođe je, u vezi sa istim događajem, svedočio i u postupku koji je vođen pred sudom BiH. Tada mu je, pre svedočenja, dat ograničeni imunitet u odnosu na taj postupak. Od optuženih poznaje Gojka Lukića, Dragana Đekić, koju je par puta sreo u Višegradu, kao i braću Vasiljević, odnosno optuženog Duška Vasiljevića i njegovog pokojnog brata Ljubišu Vasiljevića, za koje tvrdi da ih je bolje poznao njegov vozač Dušan Božić. Kada je davao iskaz pred JTRZ, seća se da je bio prisutan tadašnji zamenik tužioca Miša Vitorović, koji je vodio taj slučaj, i da je bio vrlo korektan, te da je bilo i nekih pripravnika. Nije mogao da se seti da li je potpisao zapisnik o svedočenju. Misli da je njihov razgovor tom prilikom sniman. Svedoku je emitovan tonski snimak njegovog svedočenja pred JTRZ, gde, u 1.21 minutu, svedok na pitanje zamenika tužioca Miodjuba Vitorovića „Koga ste još videli tu, ako se sećate”, odgovara da je „čuo ženski glas, pretpostavio sam da je Draganin, koju sam video par puta”, na šta zamenik tužioca Vitorović diktira za zapisnik da je svedok čuo ženski glas i prepoznao Draganin glas. Potvrdio je da prepoznaje svoj glas na snimku i da je rekao kako pretpostavlja da je to bio Draganin glas. Objasnio je da je to rekao jer je nju viđao sa Milanom Lukićem, te da je tom prilikom bila u školi u Prelovu još samo Stanica Marković, kuvarica, njegova komšinica, koju jako dobro poznaje i čiji bi glas sigurno prepoznao. Takođe je naveo da je iz tužilaštva vođen u ambasadu BiH u Beogradu, gde mu je pokazan spisak od 30 lica, među kojima su bila i imena optuženih, i da mu je rečeno da bi za njega i njegovu porodicu bilo bolje da ukaže na 10 lica sa spiska kao počinioce. U nastavku svedočenja naveo je da optuženi Gojko Lukić nije bio u školi u Prelovu kada su dovedeni civili, da on nije ratovao, već da ga je viđao u gradu u maskirnoj uniformi i sa automatskom puškom kako šeta. Smatra da su „to učinili Milan Lukić i njegovi, a ne vojska RS”. Nije mogao da opredeli kada je video optuženog Duška Vasiljevića i njegovog pokojnog brata Ljubišu u Višegradu, misli da je to bilo tokom 1992. godine. Seća se da je video jednog od njih ranjenog da hoda na štakama, ali nije mogao da opredeli kada je to bilo. Ne seća se da li su kritičnog dana bili u Prelovu. Siguran je da su tada u Prelovu bili Milan Lukić

i njegovi dobrovoljci, vezista iz njegove jedinice Mitrašin Glišić. Opisao ih je kao visoke i njenu po izgledu slične momke. U odnosu na Mitrašina Glišića, naveo je da se radi o čoveku bez dana škole, koji je bio hronični alkoholičar i kog je u tom vremenskom periodu više puta viđao pijanog.

Ispitivanje svedoka Ljubinke Vasiljević

Svedok odbrane optuženog Duška Vasiljevića, njegova supruga Ljubinka Vasiljević, navela je da je sa optuženim u braku od 1989. godine, da su živeli u Obrenovcu i da je njen suprug radio u termoelektrani. Prvo dete su dobili u leto 1992. godine, ali je ona j bila bolesna i životno ugrožena, zbog čega je on vodio računa i o njoj i o detetu. Suprug je bio u Višegradu samo tokom 1992. godine, i to kada je otišao u Višegrad roditeljima na slavu Đurđevdan, i vratio se uoči Petrovdana. Period njegovog boravka u Višegradu pamti jako dobro jer joj je suprug rekao da odlazi na slavu kod roditelja i u nameri da ih dovede da budu kod njih u Obrenovcu. Ostao je, međutim, znatno duže i zbog toga je bila ljuta na njega, jer je bila trudna i sama. Bila je izričita u tvrdnji da tokom 1993. godine on nije odlazio u Višegrad. Kada se vratio iz Višegrada, nije doneo kući nikakvu uniformu niti oružje. Takođe je izjavila da se njen dever, sada pokojni Ljubiša Vasiljević, koji je učestvovao u ratu u Bosni, nakon ranjavanja i operacije u Užicu, nije vraćao na ratište.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 29. oktobar 2024. godine sa početkom u 14 časova.

Fond za humanitarno pravo